

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 41.

Vydána dne 29. května 1926.

Obsah: (74.—76.) 74. Zákon o hranici příjmu vylučující z nároku na důchod válečných poškozenců. — 75. Nařízení, jímž se mění celní sazebník a upravují vysvětlivky k němu. — 76. Vyhláška o »Prohlášení mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o výměně dat získaných periodickými sčítáními lidu a týkající se občanů jednoho ze států, kteří bydlí na území státu druhého«.

74.

**Zákon ze dne 4. května 1926
o hranici příjmu vylučující z nároku na
důchod válečných poškozenců.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Působnost § 2, odst. 1., zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., o požitcích válečných poškozenců, ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n., se změnou stanovenou zákonem ze dne 10. dubna 1924, č. 79 Sb. z. a n., prodlužuje se do 31. prosince 1926.

Čl. II.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1926.

(2) Provéstí jej ukládá se ministru sociální péče v dohodě s ministry financí, vnitra, zahraničních věcí a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Schieszl v. r.

75.

**Vládní nařízení
ze dne 21. května 1926,
jímž se mění celní sazebník a upravují vy-
světlivky k němu.**

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. II. zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 349 Sb. z. a n., kterým se vláda zmocňuje, aby zatím upravila obchodní styky s cizinou, § 3 zákona ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n., o celním území a vybírání cla, a čl. V. zákona ze dne 13. února 1906, č. 20 ř. z. (zák. čl. LIII z r. 1907), o celním sazebníku:

§ 1.

Všeobecný celní sazebník pro československé celní území mění a upravuje se takto:

1. Za sazební položku 285 c) zařazuje se poznámka:

„P o z n á m k a k p o l. 285 c). Barytované kartony k výrobě fotografických papírů na zvláštní povolení a s podmínkami stanovenými nařízením beze cla“.

2. V poznámce 1. k sazební položce 434 a) mezi slova „pro přádely“ a slova „na dovo-
lovací list“ zařadí se slova „a ocelový drát,
slabší 1·5 mm, pro továrny na tkalcovské
nítěnky“.

3. Poznámka 2. k sazební položce 434 a)
upravuje se takto:

„2. Drát pro továrny na napínací dráty k deštníkům a slunečnícím a válcovaný ocelový drát na výrobu per ke šněrovačkám na dovolovací list pod dozorem a s podmínkami stanovenými nařízením zák. sazba 6— součinitel 3“.

4. Za sazební položku 435 a) zařaduje se poznámka:

„P o z n á m k a. Kalený drát pro továrny na napínací dráty k deštníkům a slunečnícím na dovolovací list pod dozorem a s podmínkami stanovenými nařízením součinitel 3“.

5. Za saz. čís. 622 zařaduje se poznámka:

„P o z n á m k a. Hrubý (surový) jodid měďný k výrobě čistého jodu a sloučenin jodu na zvláštní povolení a s podmínkami stanovenými nařízením beze cla“.

§ 2.

Vysvětlivky k celnímu sazebníku se mění a upravují takto:

1. Druhá věta prvního odstavce vysvětlivek k saz. čís. 14 nahrazuje se větou:

„Banánová moučka s přísadou kakaového prášku, č. 127, s jinými přísadami, č. 130.“

2. Vysvětlivka 2. k saz. čís. 37 doplňuje se druhým odstavcem:

„(2) Plody svídy (*cornus sanguinea*), odrůdy to dřínu, jichž se užívá k barvení koží na šedivo, č. 159.“

3. Vysvětlivky k saz. čís. 52 doplňují se takto:

a) V 1. vysvětlivce za slovo „šipkové,“ zařadí se slova „melounové, žaludy atd.“

b) Vysvětlivka 2. doplňuje se pátým odstavcem:

„(5) O žaludech pražených viz vysvětlivky k č. 124.“

4. Ustanovení druhého až sedmého odstavce 2. vysvětlivky k saz. čís. 97 se zrušují a nahrazují zněním:

„(2) Jako kyselinu olejovou nutno projednávat všechny jiné mastné kyseliny, jako na př. kyseliny z oleje lněného, podzemnicového, bavlníkového, palmového, kokosového a pod., obsahují-li více než 50% volných mastných kyselin, tajících při teplotě nižší než 40° C. Mastné kyseliny o vyšším bodu tání vycelivají se podle č. 95. Obsahují-li méně než 50% volných mastných kyselin, nutno je vycelivati podle jejich bližší povahy, a to buď jako tuky (třída XI.) nebo jako mastné oleje (třída XII.).

(3) Palmový olej (č. 93), potom odpadkové tuky, kostní tuk a valchářský tuk (č. 101) budtež však vycelivány podle své povahy i tehdy, když obsahují přes 50% volných mastných kyselin. Tyto tuky nevycelivají se tudíž nikdy podle č. 95 nebo 97.

(4) Odpadkové oleje, při 15° C tekuté a obsahující méně než 50% volných mastných kyselin, lze na návrh strany vycelivati podle č. 97, zjistí-li se před vyceliváním zboží chemickým rozbořem, provedeným chemicko-technickou zkušebnou finanční správy na útraty strany, že nelze oleje racionelním způsobem tak přečistiti, aby byly způsobilé k lidskému požívání. Nálezy o rozboru nutno připojiti k rejstříku.

(5) Kyseliny mastné rozeznají se od neutrálních tuků a mastných olejů tím, že mastné kyseliny rozpouštějí se ve čpavku téměř úplně, kdežto neutrální tuky a mastné oleje (tř. XII.) dávají se čpavkem emulsi.

(6) Při zjišťování, zda tuky, které se ve čpavku nerozpouštějí, obsahují méně než 50% volných mastných kyselin, budiž postupováno takto: 5 g tuku zahřeje se ve skleněné baňce s dlouhým hrdlem s 50 cm³ lihu, až se tuk roztaví. Potom se obsah baňky několikrát protřepe a zehladí postavením baňky do studené vody. Do zchlazeného roztoku přidá se několik kapek lihového roztoku fenolftaleinu a potom po kapkách a za stálého protřepávání přesně 7.5 cm³ (při zkoušení oleje palmojádrového a kokosového přesně 10 cm³) draselného louhu, jenž obsahuje v litru 65.45 g chemicky čistého hydrátu draselného (viz třetí odstavec 2. vysvětlivky k s. č. 111). Objeví-li se červené zbarvení kapaliny, které potrvá aspoň ¼ minuty, jest ve vzorku méně než 50% volné mastné kyseliny. Při vyšším obsahu volných mastných kyselin než 50% zůstane kapalina po přidání předepsaného množství louhu bezbarvá a zbarví se trvale červeně teprve dalším přidávkem louhu.

(7) Bod tání mastných kyselin vyšetří se takto: Skleněná tyčinka ponoří se do roztavené mastné kyseliny tak, aby se povlékla na spodním konci tenkou vrstvou roztaveného vzorku, a vnoří se, když vychladla, do vody teplé 37° C. Roztaví-li se povlak v této vodě a steče, jde o mastnou kyselinu, tající při teplotě nižší než 40° C. V opačném případě nutno zboží vylíti podle č. 95 nebo — požádá-li o to strana — zaslati vzorek k prozkoumání chemicko-technické zkušebně finanční správy.“

5. Vysvětlivky k saz. čís. 107 se mění a upravují takto:

a) Ustanovení druhého odstavce 2. vysvětlivky se zrušuje a nahrazuje zněním:

„(2) Za pivo výčepní považuje se ono pivo, které se prodává jako pivo výčepní (obyčejné) a odpovídá mladince nejvýše o 10 stupních saccharometrických, měřených při 14° R, za ležák ono pivo, které se prodává pod tímto označením nebo které odpovídá mladince o více než 10 stupních až nejvýše 12 stupních saccharometrických, měřených při 14° R, a za pivo speciální ono pivo, které se prodává pod tímto označením nebo které odpovídá mladince o více než 12 stupních saccharometrických, měřených při 14° R.“

b) Druhá věta poukazu v závorce na konci vysvětlivek doplňuje se slovy:

„a ze dne 22. března 1923, č. 53 Sb. z. a n.“

6. Ve vysvětlivce k saz. čís. 159 škrtnou se slova „žaludy a žaludové slupky,“ a na konci zařadí se slova:

„a plody svídy (*cornus sanguinea*), odrůdy to dřinu, jichž se užívá k barvení koží na šedivo.“

7. Vysvětlivka 3. k saz. čís. 173 se mění a upravuje takto:

a) Za první odstavec zařazuje se nový druhý odstavec:

„(2) Jako těžké oleje z kamenouhelného dehtu vylivají se též nebarvené směsi těžkých dehtových olejů (t. zv. impregnační oleje), jichž se používá ke konservování dřeva, jako na př. karbolineum a pod.“

b) Dosavadní odstavce druhý, třetí a čtvrtý budtež přečíslovány na (3), (4) a (5).

c) V dosavadním odstavci třetím, novém (4), zrušuje se ustanovení:

„karbolineum, směs těžkých olejů z kamenouhelného dehtu, jíž se užívá jako prostředku na konservování dřeva, nebarvené, č. 604 e.“ a nahrazuje se zněním:

„barvené impregnační oleje z kamenouhelného dehtu (barvy s přísadou karbolinea a pod.), č. 626.“

8. Vysvětlivky k saz. čís. 285 doplňují se 5. vysvětlivkou:

„5. K poznámce k saz. pol. 285 c).

Odběr barytovaných kartonů beze cla povoluje ministerstvo financí, jež též stanoví kontrolní podmínky.“

9. Vysvětlivky k saz. čís. 302 se zrušují a nahrazují zněním:

„Vysvětlivky. 1. (1) Vylivati hrací karty jsou oprávněny pouze hlavní celní úřady v Praze, Teplicích-Šanově a Brně,

(2) Každá zásilka hracích karet z ciziny musí býti dodána onomu ze jmenovaných celních úřadů, který jest nejbližší místu pobytu strany.

(3) Hrací karty, které se opět nevyvezou za hranici, musí býti předloženy k zaplacení kolkovního poplatku a okolkování.

2. (1) Hrací karty jsou karty, které jsou svým zevnějškem způsobilé k některé obvyklé hře v karty; při tom nezáleží na jejich pojmenování, tvaru nebo velikosti.

(2) Patří tudíž do č. 302 též vykládací karty, karty ke hře „patience“ (hra v karty pro jednu osobu), dětské hrací karty a pod., dále kejklířské a kouzelnické karty, hodí-li se k některé obvyklé hře.

(3) O obrázcích karet hracích viz vysv. 5., odst. (13) a (14) k č. 299.

3. (1) Z ciziny dovážené hrací karty podléhají kolku ze spotřeby i tenkrát, když jsou označeny československým kollem, ledaže byla při jich vývozu zachována ustanovení o vývozu na nejistý prodej.

(2) Kolkovní poplatek činí beze zřetele na počet listů hry:

a) při kartách bez apretury nebo s apreturou kaseinovou, je-li kresba orámována a činí-li bílý okraj karty až k orámování kresby na obou protilehlých stranách dohromady méně než 8 mm 10 Kč,

b) při kartách s apreturou jinou než kaseinovou, na př. s povlakem lakovým, celluloidovým atd. 20 Kč,

c) při kartách jmenovaných pod písm. a) se širším okrajem nebo bez orámování kresby 20 Kč.

(3) Z kejklířských karet musí býti zaplacen kolkovní poplatek podle jakosti listů nehledíc k tomu, tvoří-li karty celou hru nebo pouze její část.

(4) Pro zapravení kolku ze spotřeby jest bezvýznamno, jsou-li zhotoveny jednotlivé listy karet z papíru, celluloidu, plechu nebo jakýchkoliv náhražek.

(5) Mají-li hrací karty několikrát orámování obrázku černými čarami, budiž šířka okraje měřena s nejnižší čarou.

(6) Při měření šířky okraje nebudiž přihlíženo ke značkám, které bývají umístěny na bílých okrajích některých druhů hracích karet (t. zv. zkoumací očka).

(7) Je-li spor, jakého druhu jsou karty, nutno si vyžádati dobré zdání chemicko-technické zkušebny finanční správy.

4. (1) Prohlášky zboží pro vycení a okolkování hracích karet musí obsahovati kromě všeobecných náležitostí ještě tyto údaje:

a) hrubou a čistou váhu hracích karet,

b) počet her,

c) druh karet a

d) údaj, o jaké karty jde, zda o karty bez apretury nebo s apreturou kaseinovou nebo s jinou apreturou a jakou, zda o karty bez orámování kresby nebo s orámovanou kresbou a v tomto případě mnoho-li činí dohromady bílý okraj karty až k orámování kresby na obou protilehlých stranách, zda méně než 8 mm nebo 8 mm nebo více než 8 mm (na př. 120 her karet whistových, s apreturou kaseinovou, s orámovanou kresbou, s okrajem na obou protilehlých stranách dohromady širším než 8 mm).

(2) Celní úřad jest povinen vybrati při vyclení kromě celního poplatku též poplatek kolkový, vyznačiti v prohlášení, že se tak stalo, a poslati druhopis prohlášení s vyclenými hracími kartami oprávněnému kolkovnímu úřadu po příjemci (je-li spolehlivou osobou) nebo za úředního doprovodu.

(3) Okolkování hracích karet vyclených poštovním úřadem v místě, kde je celní úřad oprávněn vylčívat hrací karty, obstará poštovní úřad.

(4) Hrací karty kolkují:

- a) kolkovní úřad v Praze,
- b) berní úřad v Teplicích-Šanově,
- c) zemská finanční pokladna v Brně.

10. Ve 2. vysvětlivce k saz. čís. 374 mezi slova „válece“ a „jakož i“ zařadují se slova: „skleněné tyče o průměru větším 8 mm“.

11. Ve druhém odstavci 14. všeobecné vysvětlivky k saz. třídě XL mezi slova „apretovaných látek“ a slova „nejdou rovněž vyloučeny“ zařadují se slova:

„jakož i dřevěné válece se zasazenými mosaznými nebo měděnými vzory k potiskování papírových čalounů, tkanin a pod.“

12. Třetí odstavce 2. vysvětlivky k saz. čís. 592 se mění a upravuje takto:

„(6) Hnojivé soli, saz. pol. 599 a), smějí obsahovati nejvýše 70% kuchyňské soli.“

13. Vysvětlivky k saz. čís. 599 se mění a upravují takto:

a) Třetí odstavce, písm. a), vysvětlivky 1. upravuje se takto:

„a) Obsah chloridu sodného nesmí býti větší než 70%.“

b) Ustanovení šestého až jedenáctého odstavce 1. vysvětlivky se zrušují a nahrazují zněním:

„(6) Surový chilský ledek (sodný ledek, dusičnan sodný) pol. 599 a), jehož se nabývá vyluhováním přírodních ledkových zemin a jehož se používá ke hnojení, k výrobě kyseliny dusičné, dusičnanů a pod., je barvy špinavě bílé až narůžovělé (od mechanických nečistot v něm obsažených), krysta-

luje v nezřetelných klencích, chutná nahořkle a vzbuzuje na jazyku chladivý pocit. Na žhavém uhlí vybuchuje žlutě zbarveným plamenem.

(7) Surový chilský ledek obsahuje vždy značnější množství chloru a dává proto jeho nasycený studený vodní roztok po přidání dusičnanu stříbrného bílou sýrovitou sraženinu chloridu stříbrného. Charakteristickou vlastností surového chilského ledku, jíž se liší od ledku syntetického, jest zápach po jodu.

(8) Jako surový chilský ledek vylčívá se také syntetický (umělý) ledek sodný, t. zv. norský ledek sodný, který vyrábí se spalováním dusíku ze vzduchu v elektrickém oblouku a absorpcí vzniklého kyslíčnicku dusičitého roztokem sody.

(9) Syntetický ledek sodný je barvy špinavě bílé se žlutavým nádechem. Nasycený studený vodný roztok je ve skleněném válečku o průměru 3 cm vždy nažloutlý. Těmito vlastnostmi liší se od ledku sodného přečištěného (rafinovaného) pol. 599 h).

(10) Sodný ledek přečištěný vylčívá se jako ledek draselný pol. 599 h), má tytéž vlastnosti jako surový chilský ledek, liší se však od něho čistě bílou barvou a průhledností krystalů. Roztok je vodojasný, úplně bezbarvý. Obsahuje obvykle stopy chloru a dává proto jeho nasycený studený vodní roztok po přidání dusičnanu stříbrného bílý zákal. Některé druhy čištěného ledku sodného neobsahují chloru. Ve sporných případech budiž vyžádán posudek chemicko-technické zkušebny finanční správy.

(11) Sodný ledek tavený, též tvářený, č. 622.

(12) Norský ledek (ledok vápenatý, dusičnan vápenatý), viz druhý odstavce 1. vysvětlivky k č. 652.

(13) Dusíkaté vápno, č. 652.

c) Dosavadní dvanáctý až dvacátý pátý odstavce 1. vysvětlivky buďtež přečíslovány na (14) až (27).

d) Ustanovení prvního až třetího odstavce 4. vysvětlivky se zrušují a nahrazují ustanoveními:

„(1) Surovou sodou pol. 599 d) jest přirozená, z popele rostlin získaná soda, jako na př. trona, barilla a pod.

(2) Umělá soda vyrábí se z kuchyňské soli podle způsobu Leblancova, který má nyní již jen historickou cenu, nebo methodou Solvayovou nebo elektrolytickou. Způsob Leblancův záleží v tom, že zahříváním kyseliny sírové a kuchyňské soli připraví se síran sodný, který žháním se směsí uhlí a uhlíčitánu vápenatého (vápence) poskytuje taveninu, z níž soda se vyluhuje vodou. Krystalisací takto vzniklého louhu získá se soda krystalovaná, která žháním se mění v sodu žíhanou (kalcinovanou). Methodou Solvay-

vou vyrábí se t. zv. soda amoniaková tak, že se dá působiti plynému čpavku a kyselině uhličitě na roztok kuchyňské soli, nasycený za studena; tím tvoří se chlorid amonný a kyselý uhličitý sodný (bikarbonát), který žíháním dává sodu a kyselinu uhličitou. Vedlejší zplodiny (chlorid amonný a kyselina uhličitá) zavádějí se opět do výroby. Elektrolytickou methodou připraví se z vodných roztoků kuchyňské soli hydroxyd sodný, který se pak převede v sodu.

(³) Sody používá se ve sklářství, mydlářství, při výrobě papíru, v běličství, barvířství, k přípravě hydroxydu sodného, sodných solí a četných jiných chemických výrobků.

(⁴) Krystalovaná soda pol. 599 d) vyrábí se nyní ponejvíce krystalisací vodného roztoku sody amoniakové. Tvoří velké průhledné krystaly, které na vzduchu snadno větrají a po delší době rozpadávají se v bílý prášek. Takováto zvětralá práškovitá soda vycílává se jako soda žíhaná.

(⁵) Soda žíhaná či kalcinovaná pol. 599 f) přichází do obchodu v prášku nebo v hručkách; má barvu bílou s nažloutlým nebo šedavým odstínem, je žíravější chuti a lze ji poznati podle toho, že při rozpouštění ve vodě zvyšuje se teplota roztoku.

(⁶) Soda amoniaková podobá se chemickým složením bezvodé sodě žíhané (kalcinované) a vycílává se podle pol. 599 f).

(⁷) Krystalovanou sodu pol. 599 d) rozeznáme od sody žíhané amoniakové nebo zvětralé práškovité pol. 599 f) zahřátím malého množství sody ve zkoumavce nad plamenem lihového kahanu. Krystalovaná soda snadno taje (ve vlastní své krystalové vodě), kdežto žíhaná amoniaková nebo zvětralá práškovitá soda netaje.“

e) Dosavadní čtvrtý odstavec 4. vysvětlivky budiž přečíslován na (⁸).

14. Vysvětlivky k saz. čís. 604 se mění a upravují takto:

a) Zrušují se tato ustanovení osmnáctého a devatenáctého odstavce 3. vysvětlivky:

„(¹⁸) Karbolineum (olej na impregnování), směs těžkých olejů kamenouhelného dehtu, jichž se používá na konservování dřeva, nebarvené, č. 604 e).

(¹⁹) Tytéž barvené, č. 626.“

b) Ve druhém odstavci 5. vysvětlivky buďtež škrtnuta slova: „a nebarvené karbolineum“.

15. Vysvětlivky k saz. čís. 622 se doplňují osmým odstavcem:

„(⁸) K poznámce. Odběr hrubého (surového) jodidu měďného (cuprojodidu) beze cla povoluje ministerstvo financí, jež též stanoví kontrolní podmínky.“

16. Ve třetím odstavci IV. vysvětlivky k saz. čís. 626 zrušují se slova: „a barvené karbolineum (barvy s přísadou karbolinea)“ a nahrazují se slovy:

„a barvené impregnační oleje z kamenouhelného dehtu (barvy s přísadou karbolinea a pod.)“.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti patnáctého dne po vyhlášení; provede je ministr financí po dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živností a zemědělství.

Černý v. r.

Dr. Engliš v. r.	Roubík v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Dr. Slávik v. r.
Dr. Haussmann v. r.	Syrový v. r.
Dr. Peroutka v. r.	Dr. Schieszl v. r.
Dr. Říha v. r.	Dr. Fatka v. r.

76.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 6. května 1926

o „Prohlášení mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o výměně dat získaných periodickými sčítáními lidu a týkajícími se občanů jednoho ze států, kteří bydlí na území státu druhého“.

Vláda Československé republiky schválila toto „Prohlášení“ dne 4. září 1925 a jeho znění uveřejněno bylo v „Úředním listě republiky Československé“ dne 23. září 1925 č. 217.

Vyhlášeje se s tím, že „Prohlášení“ nabylo platnosti dnem 3. února 1925.

Dr. Beneš v. r.